

§ 15.

Kirkens Mure holdes udbendig udfuget med Kalk eller Cement imellem de synlige Steen, og de fornødne Reparationer bør stee ved Indsættelsen af Steen af lignende Materiale som det, hvoraf Kirken er opført. Er Muren overtrukken med Kalk, bør den hvidtes eller overstryges med en passende Kalkfarve. Udbendig bør den være udbrappet og afpuftet med Kalk samt hvidtet eller overstrøgen med en passende Kalk- eller Limfarve. Ved Kirker, der eie sig selv og have Midler dertil, kunne Murene ud- og indvendig fordres optrukne med Kalk efter Lod og offemaledet. Hvis overhovedet nogen Kirke allerede er saaledes istandsat, bør den ikke forringes.

§ 16.

Kirkelokkerne bør være af passende Størrelse, godt befæstede, og hænge saaledes, at de kunne høres tydeligt. Nævnedes Klokker bør ettaales, medmindre denne Tilstands Indflydelse paa Lyden ved en hertil sigtende Foranstaltning maatte være hævet. Hvor det er fornødent, kan det paalægges at opføre et Klokketårn ved Kirken. Afgangen til at ringe med Klokkerne gjøres saa let og beqvem, som Omstændighederne tillade det uden uforholdsmæssig Bekostning. Hvis Kirken har et Uhr, maa Synet paasee, at det holdes ved god Gang og viser tydeligt.

§ 17.

Omkring enhver Kirke kan, naar Kirken eier Grunden, forlanges anbragt efter Synets nærmere Bestemmelse Brolægning eller et Leerlag bedækket med skarpt Grus, med passende Skraaning fra Kirken og af 1^{1/2} Alens Brede med Renssteen af tilbørligt Fald, som bortleder Vandet. Hvor Tugtighed gjør det fornødent, kan der forlanges Draining udenom Kirken.

§ 18.

Fremlægger Tiendeieren en Plan for, hvorledes han i Løbet af 10 Aar vil bringe Kirken til at fyldestgjøre de i denne Lov gjorte Forbringer, ved hvert Aar at udføre en passende Deel af de forlangte Forbedringer, og finder Ministeriet, til hvis Afgjørelse Sagen indsendes, den fremlagte Plan tilfredsstillende, da er Tiende-

eieren berettiget til efterhaanden, saaledes som i Planen er fastsat, at udføre de omhandlede Arbejder, dog at selvfølgelig nye tilkommende Mangler desuagtet behørigt afhjælpes. I denne Plan kan det ogsaa med Samtykke af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet fastsættes, at visse af denne Lovs Bestemmelser først komme til Udførelse, naar de Gjenstaende, hvortil de sigte, trænge til Fornødsel. Besidder Eieren af en Kirketiende flere saadanne, kan Planen omfatte alle de Kirker, hvortil de ere henlagte, saaledes at Arbejdet kan fuldføres ved een eller flere af disse, inden det paabegyndes ved de andre.

§ 19.

Tiendeieren bør holde Kirkegaarden og Gravstederne i Almindelighed ryddelige for Nelder og Ukrudt, lade Græsset afflaae, inden det bliver langstraaet, og Gangene holde rene saavel for Græs som for Ukrudt samt belægge dem med Grus, hvor det kan have. Enhver Afgræsning af Kirkegaardens Grøde ved større eller mindre Kreaturer er aldeles utilladelig. Enhver er berettiget til selv at vedligeholde sine Gravsteder, men de, der have indhegnet dem eller anbragt Ornamentter derpaa, ere dertil forpligtede. Oplyses det, at Tiendeieren eller nogen Anden gjør sig skyldig i nogen Forsømmelse i ovennævnte Henseende, er han ifalden en Bøde fra 2 til 10 Rd. R. M. Sagen paadømmes af Politiretten, medmindre den Paagjældende selv maatte ønske at faae den afgjort ved Amtmandens Kjendelse.

Det er at paasee af Synet, at Kirkegaardens Hegn holdes i forsvarlig Stand, og at der for dens Indgang er tilbørligt Luffe, saa at dens Fred kan blive uforstyrret.

Ved Kirkens Indgangsbørre kan forlanges anbragt tvende Skrabejern.

§ 20.

Tiendeieren er ikke berettiget til at borttage de paa Kirkegaarden staaende Træer, medmindre Synet dertil giver sit Samtykke. Det ved Træernes Salg indkomne Beløb bliver en Kirken tilhørende Kapital-eiendom, hvis det ikke anvendes til Kirkens Forskjønnelse og Kirkegaardens Beplantning.